

[Tørnæs]

nu kan få en kompetencegivende uddannelse, der giver dem en erhvervsfærdighed, de ikke tidligere har haft, og dermed betydelig bedre muligheder for at få job. Der er jo også her i salen udtrykt en helt generel vilje og forståelse for, at det var hensigtsmæssigt med sådan et uddannelsesstilbud, og der skulle derfor være mulighed for, at lovforslaget kunne vedtages med et stort flertal, dersom partierne var villige til at stå ved den vilje til at give langtidsledige et uddannelsesstilbud, de har udtrykt over for de langtidsledige.

Fra venstres side kan vi fuldt ud støtte lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Denne dag er faktisk en af de mest deprimerende dage, man kan opleve her i folketinget. Jeg må tilstå, at jeg har spurgt mig selv, om det var værd at få udsat tredjebehandlingen af denne sag. Selv om det er lykkedes at få pillet forliget i småstumper, så alle med normalt omløb i hovedet kan se, at forliget ikke handler om det, det giver sig ud for, en uddannelsesreform for de langtidsledige, men tværtimod handler om at få sorteret de langtidsledige fra og få dem sat på en lav ydelse, der vil kaste mange familier ud i social deroute, så lykkedes det desværre ikke at afværge det.

Det deprimerende er, at nye oplysninger slet ikke har gjort indtryk på det flertal, der har besluttet at kridte støvlerne og stå fast, uanset hvad der sker, selv om de undervejs har måttet indse, hvad det er, de gør med disse lovforslag.

Det er ikke uforståeligt, at partiet venstre holder fast i forliget. Venstre er kendt i det ganske land for ikke at have forståelse for en god dagpengelov. Venstre har, i al den tid jeg har været i folketinget, og det er efterhånden 8 år, villet sætte dagpengene til de arbejdsløse ned.

De konservatives holdning undrer mig heller ikke. Et højreparti, der for tiden generelt fører den politik, at erhvervslivet skal forgyldes og lønmodtagerne holde for, kan man jo ikke undre sig over fører sådan en politik.

Men det kan undre, at CD, der i den seneste tid har gjort sig så stor umage for at gøre opmærksom på, hvor vigtigt det er, at en skattereform ikke belaster folk i parcelhuse, er medvirkende til en lovgivning, som, når

dens konsekvenser virkelig bliver ført ud i livet, vil vise sig at jage mange, rigtig mange, ganske almindelige lønmodtagere fra hus og hjem. CD stemmer i dag for disse lovforslag. CD gjorde sig i en valgkamp for nogle år siden til talsmand for, at dagpengene til de arbejdsløse ikke skulle sættes ned. Det vandt CD faktisk nogle mandater på. Det parti står nu som en forsamlings, som af mange derude i virkeligheden vil blive anset for at være hyklere af første grad.

Værst af alt er dog, at det radikale venstre stemmer for, det radikale venstre, som engang har været sig sit sociale ansvar bevidst, og som kan gennemskue dette her, som er blevet hjulpet af oppositionen, hvor det har knebet med at se igennem forslagene, så der nu ikke kan være tvivl om, at dette makværk kun handler om én eneste ting, nemlig at sætte lønmodtagerne, og heraf flest kvinder, ned i dagpenge.

Det radikale venstre ved godt og har vidst siden før førstebehandlingen af dette lovforslag, at uddannelsessiden af lovforslaget kan samle et bredt flertal i folketinget, således at de arbejdsløse kan få lov til at uddanne sig på dagpenge, uden at det får den konsekvens, at de senere kommer på graduerede dagpenge. Det radikale venstres ordfører, hr. Estrup, har da også selv her fra talerstolen tidligere givet udtryk for, at vi ikke kan lade arbejdsløse gå på understøttelse år ud og år ind. Løsningen på det er, at der kommer flere arbejdspladser, og at vi kommer i gang med en ordentlig fordeling af arbejdet i vores samfund. Så vil arbejdsløshedstallet falde. Løsningen er ikke at skubbe tusinder af mennesker ud af arbejdslivet og så endda sælge det som 1980ernes reform. Det er kynisme, og det vil føre til, at politikerleden her i landet vil tage et opsving.

Hvilken garanti er det så, det radikale venstre påberåber sig i dette makværk af et forlig? Hvad er det, der får det radikale venstre til at fastholde forliget? Det er, at der vil blive stillet de fornødne uddannelsespladser til rådighed for de langtidsledige. Ja men er det blevet bevist under udvalgsarbejdet, at pladserne er til stede? Nej, tværtimod. Det er bevist, at langt de fleste langtidsledige er kvinder. Det er bevist, at langt de fleste enten er uden uddannelse eller har en kortvarig uddannelse. Flertallet af de langtidsledige kommer fra de ufaglærtes rækker, og det be-